DERDE JAAR. N°. 522 — 1839. — MAANDAG, 22 JULIJ.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 208.
en bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*............ f 7.—
en *Buitensteden* franco............ - 8.—

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder............ f 1.75.
Elken regel meer............ - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.... - 25.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 20 Julij. Men schrijft ons uit 's Gravenhage, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal zich gisteren in committé generaal vereenigd heeft tot het hooren voorlezen van het ontwerp van adres, door de daartoe benoemde commissie zamengesteld, ten einde Z. M. de deelneming der Staten-Generaal te betuigen, nopens het op den 18 Junij voltrokken huwelijk van Z. K. H. den erfprins van Oranje. Daarna is dit ontwerp in de afdeelingen onderzocht, en heeft de centrale afdeeling deswege rapport uitgebragt.

Wijders is dit adres met algemeene stemmen aangenomen, en onmiddellijk naar de Eerste Kamer gezonden. Men verwacht, dat deze Kamer zich zeer spoedig met dit adres zal vereenigen, zoo dat hetzelve nog heden aan Z. M. zal kunnen worden aangeboden.

Ruim ten 1 ure is de openbare vergadering geopend, en verschijnt Z. Exc. de minister van Buitenlandsche Zaken in de zaal der Staten-Generaal, tot het doen eener mededeeling wegens den loop der staatkundige aangelegenheid, met de daartoe behoorende stukken.

Z. Exc. begint met den draad der onderhandelingen over het Belgische vraagstuk op te vatten, van het oogenblik af van de laatste door Z. Exc. aan de Kamers gedane mededeeling, wanneer Zr. Ms. gezant te Londen zich bereid verklaard had tot het tractaat van 23 Januarij toe te treden. Z. Exc. doet daarbij opmerken, dat, ofschoon men toen met grond kon verwachten de spoedige toetreding van de belanghebbende partijen, er echter nog 2½ maand verloopen zijn, zoo dat de bedoelde toetreding eerst den 19 April jl. heeft plaats gehad, waarop de ratificatie niet vóór den 8 Junij is gevolgd. Z. Exc. legt wijders een afschrift van dit tractaat aan de Kamer over.

Voorts deelt de minister aan de Kamer de stukken mede, die er gewisseld zijn, omtrent den door H. M. de Koningin van Groot-Brittanje uitgedrukten wensch, dat Z. M. zich genegen zou betoonen om zekere landerijen, gelegen in den omtrek van het zomerverblijf te Laeken, en den Koning in bijzonder eigendom toebehoorende, aan de Belgische kroon over te geven. Uit deze stukken blijkt hoofdzakelijk, dat Z. M. de Koning niet weigerachtig is, deswege in onderhandeling te treden, doch vermeent, dat de opheffing van het sequester, van de goederen aan het Huis van Oranje-Nassau toebehoorende, daarvan niet afhankelijk mogt worden gemaakt, en dat in allen gevalle de ratificatie der gesloten tractaten daaraan niet kon worden verbonden.

Z. Exc. zegt verder, dat de Engelsche en Belgische regering bij het ratificeeren van het tractaat op den 8 Junij op dit onderwerp zijn teruggekomen, en eene verklaring deswege hebben afgelegd, die destijds tot eene tegenverklaring van den Nederlandschen gezant heeft aanleiding gegeven; dat Z. M. overigens op den 21sten Junij jl., aan sir Mallet, secretaris der Engelsche legatie, eene nota heeft doen ter hand stellen, waarbij Z. M. ten krachtigste tegen de verklaringen der Engelsche en Belgische gezanten, op den 8sten Junij afgelegd, heeft geprotesteerd, en onder anderen betoogd, dat de toetreding van het tractaat van 23 Januarij *pure et simple* geweest was; dat deze verklaring strekte, om directelijk eene derzelver stipulatiën te annuleren, tegen de beginselen voor als nog bekend in het volkenregt, en strijdig met het eigendomsregt.

Het blijkt verder, dat de Engelsche regering op den 27 Junij die nota heeft beantwoord, en daarbij hoofdzakelijk betuigd, dat het Harer Britsche Majesteit leed deed, dat de door H. M. regering gevolgde handelwijze aan Z. M. den Koning ongevallig geweest is; dat dit echter onvermijdelijk is geworden door den weg, dien de Nederlandsche regering volgde; dat de Belgische regering reeds sedert lang had voorgedragen, om de questie van Laeken aan de Conferencie te onderwerpen; dat het Engelsch Ministerie echter begreep, dat het eene zaak betrof, waarbij het Z. M. den Koning der Nederlanden welligt aangenamer kon zijn, regtstreeks met Hare Britsche Majesteit te onderhandelen, dan hetzelve een onderwerp der overwegingen van de Londensche Conferencie te doen uitmaken; dat dien ten gevolge de Engelsche Regering België had afgehouden de zaak ter kennisse van de Londensche Conferencie te brengen, en zoo veel vertrouwen had in de verzekeringen, door Nederland gegeven, dat dezelve op den 19 April België noopte toe te treden zonder van Laeken te gewagen; dat de Engelsche regering, ofschoon gerustgesteld door de verzekeringen en goede trouw der Nederlandsche regering, ten opzigte van België, gehouden was op den 8 Junij tot die verklaring over te gaan, daar de opheffing van het sequester, alvorens over die gronden van Laeken zou zijn overeengekomen, den Koning der Belgen aan ongepaste beleediging welligt van zijne eigene onderdanen zou kunnen blootgesteld hebben. Overigens kon uit de voorgelezen nota worden opgemaakt, dat er werkelijk later onderhandelingen over de bedoelde gronden zullen worden gevoerd.

Vervolgens verklaart Z. Exc., dat, zoodra het berigt van de uitwisseling der ratificatiën van de tractaten was ontvangen, de regering onmiddellijk de voorbereidende schikkingen gemaakt had, om allengs tot eene geheele uitvoering der gesloten tractaten te geraken; dat zij ten dien einde onder anderen de onderhandelingen met de agnaten van het Huis van Nassau en met de Duitsche Bondsvergadering, over eene aan dezelve te geven schadeloosstelling voor het gedeelte van het Groothertogdom Luxemburg, hetwelk aan België is afgestaan, heeft aangevangen; dat, voor zoo veel Nassau betreft, die onderhandelingen voortgezet zijn op den grondslag van die, welke bereids in 1834 met het Hof van Biberich waren gevoerd; dat die onderhandelingen met den besten uitslag zijn bekroond en de overeenkomst, welke daaromtrent getroffen is, reeds is geteekend en uitgewisseld; dat daarvan thans aan de Duitsche Bondsvergadering is kennis gegeven, en ook aan deze algemeene openingen gedaan zijn, omtrent de schikkingen, welke met haar, nopens Luxemburg behooren getroffen te worden.

Ten slotte zegt de minister hoofdzakelijk: Uit dit alles kan blijken, dat de Nederl. Regering alles heeft aangewend, om tot een einde dezer lang gerekte onderhandelingen te geraken. Zij vleit zich thans eerlang met de Staten-Generaal in overleg te kunnen treden, omtrent de wijzigingen, die in de grondwet dienen gebragt te worden. Dit is alzoo de uitkomst van eene reeks van moeijelijke onderhandelingen, die ik gelast ben, ter kennisse van U Ed. Hoog Mog. te brengen. De loop der gebeurtenissen, dien het niet aan Nederland vergunde meer in zijn belang te doen uitloopen, heeft eene spanning doen ontstaan, waarvan wij alsnu hopen te verademen. Te midden der bange tijden is de overeenstemming, die hier te lande tusschen alle hooge magten bestaat, de geest van orde, die alles bezielt, ongekrenkt bewaard gebleven; terwijl de pligten, die uit het nieuwe standpunt van zaken voor het Rijk zijn voortgevloeid, met naauwgezetheid zijn vervuld.

De [illegible] om Z. M. den Koning voor de gedane mededeeling dank te zeggen.

De heer Luzac vraagt het woord, en verzoekt van Z. Exc. den minister te mogen weten, of de geheimhouding, die omtrent sommige vroegere staatkundige mededeelingen was opgelegd, thans als opgeheven mag worden beschouwd, en zoo ja, of die stukken dan nu niet gedrukt kunnen worden?

Z. Exc. de minister van Buitenlandsche Zaken antwoordt, dat hij het tot een punt van onderzoek maken zal, of bij de bedoelde vroegere mededeelingen ook sommige stukken zijn gevoegd, die niet voor publiciteit geschikt zijn.

Nadat tot het drukken en ronddeelen der thans gedane staatkundige mededeeling besloten is, wordt, daar er niets meer aan de orde is, de zitting opgeheven.

Z. Exc. de minister van Buitenlandsche Zaken heeft insgelijks bij de Eerste Kamer eene mededeeling van gelijken inhoud gedaan.

De sluiting der tegenwoordige zitting wordt tegen aanstaanden Maandag te gemoet gezien.

— Uit Antwerpen schrijft men ons het volgende: Dagelijks vergaderen de Nederlandsche commissarissen, en gisteren avond heeft er eene vereenigde zitting aan het Gouvernementshuis plaats gehad, welke ruim 4 uren heeft geduurd. Men heeft opgemerkt, dat daarbij voor het eerst is tegenwoordig geweest de heer Le Soinne, uit Luik.

Deze heer heeft zich eenige dagen te Brussel opgehouden, om met de Regering in overleg te treden, tot het bekomen van gelden, ten einde tot eene genoegzame afdoening te geraken der geldelijke aangelegenheden, waarin de heer Cockerill van Seraing zich verwikkeld ziet. Van dit overleg voorspelt men zich alles goeds, zoo in het belang zijner aanzienlijke fabrijk, als in dat zijner crediteuren.

— Uit Utrecht meldt men ons, dat de aldaar vergaderde financiële commissiën schier dagelijks bijeen komen, en dat de zamenkomsten voortdurend blijven gekenmerkt door eenen goeden en aangenamen geest. Hoezeer het gewigt en de verscheidenheid der behandelde punten wederzijds dikwerf de noodzakelijkheid schijnen aan te brengen tot het vragen van nadere instructiën, meent men evenwel, dat de beraadslagingen telkens meer vooruitgaan en alle uitzigten op eindelijke overeenstemming aanbieden.

— Wij vernemen, dat er dezer dagen door Z. M. den Koning een besluit genomen is, waarbij vele mutatiën in het personeel der armée, als een gevolg der veranderde tijdsomstandigheden, worden bevolen.

Onder anderen schrijft men ons dienaangaande, dat benoemd zijn: tot opperbevelhebber der vesting Breda, de generaal-majoor Schuurman, in plaats van den generaal der infanterie den baron Chassé, aan wien pensioen verleend is; tot provincialen commandant van Vriesland, de generaal-majoor Knotzer; idem van Groningen, de generaal-majoor Guicherit; tot luitenant-kolonel en tevens tot plaats-commandant te Venlo, de majoor Herkenrath.

Wijders is pensioen verleend aan den generaal-majoor Roije van Wichem, en hem ook de titel van baron toegekend; aan den luitenant-generaal Howen, en tevens benoemd tot commandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw; aan de generaal-majoors van Sijtzama, Everts, van Tellingen en Brade; den luitenant-kolonel van Groen, den kolonel Leichers, benevens den plaats-majoor Moltzer te Amsterdam.

Ook is de kolonel d'Effinger Wildegg benoemd tot ridder van den Nederlandschen Leeuw.

— De commissie voor de grensscheiding met België is gemagtigd geworden tot het tijdelijk in dienst stellen van het vereischt getal ambtenaren van het kadaster, ten einde in Limburg en Luxemburg werkzaam te zijn.

— Het departement van Marine is gemagtigd, om de zich thans in de West-Indiën bevindende brikken *de Valk en de Windhond*, respectivelijk gecommandeerd wordende door den kapitein ter zee J. G. van Lennep Coster Jr. en den kapitein luitenant ter zee J. F. Kist, de terugreis naar Nederland te doen aannemen.

— Zr. Ms. transportschip DE MERWEDE, hetwelk in deze maand is uitgezeild naar de West-Indiën, ter overbrenging van vivres voor Zr. Ms. zeemagt aldaar gestationeerd, tevens derwaarts overbrengt den titulairen onder-[illegible] uitkiezen van eene lading hout, voor onze marine geschikt, uit den aldaar aanwezigen voorraad, ten einde daarmede naar Nederland terug te keeren.

— Het gemeentebestuur van Papendrecht en Matena is gemagtigd tot verhooging der aldaar bestaande plaatselijke belasting op het gemaal, en tot invoering eener belasting op het gedisteleerd en op de honden.

— Men verneemt, dat het Z. M. behaagd heeft aan de weduwe van wijlen den luitenant-generaal baron Dibbets het verhoogde pensioen van *f* 1600 toe te leggen, en tevens eene jaarlijksche toelage van *f* 600, tot dat de jongste harer zonen den ouderdom van 18 jaren zal bereikt hebben.

— Z. M. heeft benoemd: tot ontvanger der accijnsen te Rotterdam, in plaats van wijlen den heer C. M. van der Mee, den heer A. Meinsma, thans ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, te Delfshaven; tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten, te Delfshaven, den heer M. Swaan, thans ontvanger te Rijswijk; te Rijswijk, den heer C. van Alphen, thans ontvanger te Blaricum, c. a.; te Blaricum, Huissen en Laren, den heer A. Roelans, thans wethouder te Wijk bij Duurstede, en gemeente-ontvanger van Langbroek; tot ontvanger der directe belastingen te Rotterdam, 1ste afd., in plaats van den heer J. Pompe, eervol ontslagen, den heer G. Webbers, thans ontvanger derzelfde belastingen te Leiden; te Leiden, den heer W. N. van Hanswijk, thans ontvanger der accijnsen en entreposeur te Zutphen; tot ontvanger der accijnsen en entreposeur te Zutphen, den heer D. Ritmeester, thans ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten te Doesburg; tot ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Doesburg, Hummelo en Keppel, den heer W. P. Wijnen, thans ontvanger der directe belastingen te Zierikzee, en tot ontvanger der directe belastingen te Zierikzee, den heer C. H. van Weelden, thans ontvanger te Babberik, in Gelderland. Tot verificateur van de comptabiliteit der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, voor de provincie Holland (noordelijk en zuidelijk gedeelte), residentie 's Gravenhage, in plaats van wijlen den heer F. M. Verboom, den heer H. A. Gobius, thans

MENGELWERK.

DE TREUENFELS (*).

In de nabuurschap van het *Zevengebergte* woonde de oude ridder BALTHER, wiens eenige dochter, LIBA, de appel zijner oogen was. Te vergeefs zoude men in den ganschen omtrek naar eene maagd gezocht hebben, die uiterlijk en innerlijk met de bevallige jonkvrouw vergeleken konde worden. Groot was dan ook het aantal der ridders, welke van alle kanten om hare hand kwamen dingen; — doch haar vader had die aan den edelen SCHOTT VON GRÜNSTEIN toegezegd, en LIBA had niets tegen deze keus in te brengen, want de ridder was een schoon man, had een helder verstand en een edel gemoed. De gelieven smaakten te zamen het geluk der eerste min, en wandelden als in eenen beemd van rozen, toen de storm opstak, die hun geluk zoude verwoesten.

In de borst van den ouden BALTHER schuilde een bittere wrok tegen den strengen ENGELBERT, aartsbisschop van *Keulen*. Hij behoorde tot die ridders, welke met weêrzin dien kerkvoogd als leenheer huldigden, en op een tijdstip, dat eenige zijner buren zich op nieuw over den heerschzuchtigen prelaat beklaagden, trok de oude de wenkbraauwen wrevelig te zamen en sprak: « Zoo BALTHER nog met dezelfde kracht en behendigheid, als vroeger, het strijdzwaard konde zwaaijen, hij zoude de trotschheid van dien monnik niet ongestraft laten; — behandelt hij ons niet als lage vasallen; ons, die in geboorte en afkomst voor het minst met hem gelijk staan? »

« Wat zullen wij er tegen doen? » zeiden sommigen.

« Wat? » riep BALTHER vertoornd uit, terwijl hij den beker vulde. — « Wat? » riep hij, denzelven opheffende, met klimmende drift. « De dood aan onzen algemeenen vijand! Die een man is, versta mij. » Hierop ledigde hij den berkemeijer in éénen teug, en al de aanzittenden volgden zijn voorbeeld en zwoeren den ondergang des bisschops.

Weldra bragten zij ook hun genomen besluit ten uitvoer; maar de vertoornde Keizer liet de schuldige moordenaars vatten en smadelijk aan eene galg ter dood brengen. Menig een beleed stervende, dat BALTHER hem tot het van kant maken van ENGELBERT had opgezet. De Keizer gelastte hierop, diens kasteel, met alles, wat het bevatten mogt, in vlammen te doen opgaan. Toen BALTHER zulks het minst vermoedde, was zijn burg door keizerlijke knechten omsingeld. Dit had in eenen donkeren stormachtige nacht plaats, en werd het eerst door LIBA ontdekt, die, halfgekleed en met hangende haren, in de slaapkamer des vaders vlood, en dezen, door haar gekerm, uit eene zoete sluimering wekte.

Verschrikt verlaat de oude ridder zijne legerstede, en ontdekt met ontsteltenis, welke onrustbarende vorderingen de vlammen reeds gemaakt hebben; met eene bevende hand, grijpt hij het zwaard, om zich tegen den pijnlijken vuurdood te beveiligen. Doch LIBA vat zijne hand, en trekt hem met zich naar de overwelfde onderaardsche gangen des kasteels. Op den trap bereiken hen reeds de vlammen, en het haar en de baard van BALTHER worden door het vuur gezengd. LIBA echter ontvangt geen letsel: eene onzigtbare hand schijnt haar te beschermen. Door het gewelf, bereiken zij eene grot, aan een met kreupelhout bewassen moeras gelegen. Van vermoeidheid en angst uitgeput, overvalt onzen vlugtelingen een verkwikkende slaap, uit welken hen, eerst in den morgenstond, het gezang van duizend vogelen wekt.

BALTHER, wiens verbrande oogleden hem eene vreeselijke pijn doen lijden, vergaat van dorst; de weinige beziën, welke LIBA aan de struiken vindt, kunnen dien niet voldoende lesschen, doch geven haar de noodige kracht, om eene bron op te zoeken, die haar water aanbiedt, om de verschroeide keel des grijsaards te verkwikken. Uit boomschors vervaardigt zij een' beker, die haar bij dezen liefdepligt ter dienste staat. Zoo verbeiden zij, in het diepst der struiken, den naderenden nacht, die hun vergunt hunnen weg, langs grondelooze kolken en vervaarlijke steilten, met omzigtigheid te vervolgen. Eindelijk bereiken zij eene spelonk, aan den voet van eenen rotswand, waar men nog de steenklompen vindt van de kapel, die den naam van *Treuenfels* gedragen heeft.

« Laat ons hier vertoeven, vader! » zegt LIBA, « welk sterveling zal ooit tot dit woeste oord doordringen? »

« Maar wat moet er van ons worden, mijn kind? » zucht de grijsaard.

« Wat God behaagt: » zegt LIBA, in geloovigen deemoed, terwijl zij de hand haars vaders met kussen overdekt.

Zoo verliepen er ettelijke weken. De spelonk diende hun tot woning. Wilde wortelen en vruchten verzadigden hen. Intusschen nam de ontsteking aan de oogen van BALTHER hoe langer hoe meer toe, en weldra had hij zijn gezigt geheel verloren. De oude blinde verdroeg ook dit lijden geduldig. Geene klagt kwam over zijne lippen. « God zij geloofd, » sprak hij dikwijls, « die mij vergunt, reeds hier op aarde voor mijn onregt te lijden! »

De voorraad, die hunnen honger stilde, verminderde echter weldra zoodanig, dat LIBA dagelijks zich al verder en verder van de spelonk moest verwijderen, om voedzame wortelen en wilde aardbeziën of frambozen te plukken, die zij in mandjes verzamelde, welke zij zelve gevlochten had.

Op een' dezer moeijelijke togten, ziet zij in de verte een' jager zitten, wiens hoofd treurig op zijne hand rust. Een boog en twee trouwe honden waren aan zijne zijde. De jager staat op, terwijl de honden dartel om hem heenspringen, en de achter eenige struiken verscholen LIBA herkent terstond in hem ridder SCHOTT VON GRÜNSTEIN.

In het eerste oogenblik, ontsluiten zich als onwillekeurig hare armen; zij wil hem bij zijnen naam noemen; maar de woorden besterven haar op de lippen. « Hoe, » denkt zij « zal ik hem, den geliefde, deelgenoot van onzen kommer maken? Hij zal ons dringen, op zijnen burg de wijk te nemen; — dan zoude hij, als wij, in den ban gedaan worden. Hoe zoude dit nieuwe leed mijne smart vergrooten! *Ik* zoude dan immers de oorzaak van *zijn* lijden worden. Neen, laat ons geduldig de gevolgen van mijns vaders schuld dragen. Ik wil ze voortdurend met den oorsprong mijns levens deelen, opdat de regtvaardige straf eenmaal ziekbook van hem afkeere. » Dit besluit sterkt de edelmoedige LIBA; het is, of zij nieuwen moed ver-

(*) De twee verhalen, die wij hier als eene proeve mededeelen, ontleenden wij aan de *Volksverhalen en Legenden, aan de Rijnoevers verzameld*; medegedeeld door Mr C. P. E. ROBIDÉ VAN DER AA, 1 deel, te *Arnhem*, bij IS. AN. NIJHOFF, dezer dagen in het licht verschenen; een boek, dat, zoowel tot ontspannende lectuur geschikt is, als om te dienen tot een vrolijken wegwijzer langs den *Rijn*.

Behalve de Inleiding, bevat dit deel 28 soortgelijke verhalen, alle in verband staande tot de merkwaardigste punten, die men gewoonlijk op eene *Rijn*-reize bezoekt; alle even onderhoudend ingekleed, en bovendien toegelicht met onderscheidene geschied- en aardrijkskundige aanteekeningen. Dit net gedrukte en van een keurig vignet voorziene werk, dat met een boekdeel van gelijke dikte, hetwelk eerstdaags volgen zal, compleet is, prijzen wij met alle ruimte onzen lezers aan.

ontvanger der belastingen te Schiedam; tot ontvanger der directe belastingen te Schiedam, den heer P. van den Bergh, thans controleur te Maassluis; tot controleur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Ommen, den heer W. A. B. van Heusden, thans ontvanger te Staphorst, en tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Staphorst, de heer T. C. W. Hamilton of Silvertonhill, thans ontvanger te Wierden. Verplaatst zijn de volgende controleurs: L. T. van Harreveld, van Lobith naar Maassluis; J. J. van Moss van Portinga, van Elst naar Lobith [illegible] J. A. van Wijngaarden, van Ommen [illegible]

— Volgens berigten uit de [illegible] waren er aldaar, meer dan [illegible] ziekte, die [illegible] velen zijn daarvan de slagtoffers geworden, hoewel de ziekte eenigzins aan het afnemen is. Dezelve wordt gevolgd door eenen zwaren bloedloop, die vooral onder de slaven heerscht.

— De illuminatiën hier ter stede bij gelegenheid der aanstaande komst van HH. KK. HH. den erfprins en de erfprinses van Oranje, zullen ongemeen luisterrijk zijn. Behalve, dat van wege het stedelijke bestuur, naar wij vernemen, op onderscheidene gedeelten der stad, onder anderen op den Dam voor de beurs tegen over het Paleis, op het Koningsplein, op de Reguliers-Breestraat, en op den Haarlemmerweg, prachtige triomfbogen en tempeltjes zullen opgerigt, en ook, behalve de illuminatiën aan alle de stadsgebouwen, de Hooge Sluis eigenaardig en smaakvol verlicht zal worden, meenen wij wel te weten, dat ook meer dan één voornaam ingezeten belangrijke maatregelen verordend heeft, om zijne belangstelling in deze heugelijke gebeurtenis op de schitterendste wijze te doen blijken. Onder anderen, vernemen wij, zal voor het huis van den heer Kiderlen, consul van Wurtemberg hier ter stede, op de Heerengracht tegenover de Spiegelstraat, eene brillante decoratie worden geplaatst. Men zegt ons, dat zij zal bestaan uit een voetstuk met guirlandes van roode rozen, hetwelk aan de beide zijden gouden bloemenmanden op marmeren pedestallen draagt. Uit deze manden rijzen gouden standerds op, met roode rozen omslingerd, welke weder in verband staan met van boven uit eene kroon afdalende ornamenten, omgeven met vergeet-mij-nieten en ander toepasselijk gebloemte. In het midden dezer rijke en smaakvolle decoratie bevinden zich de wapenschilden van het Doorluchtige paar, terwijl boven het geheel een genius zweeft, die eenen overvloed van bloemen, als zinnebeelden van genoegen en geluk, op de vereenigde wapenschilden doet nederdalen.

— Volgens ingekomen berigten, heeft de valkenjagt in de omstreken van het Loo nu een einde genomen, en zijn de valkeniers van daar ten deele naar Valkenswaard, ten deele naar Brussel, Londen en Weenen vertrokken. In Augustus worden sommigen hunner terug verwacht, waarschijnlijk om het jagtvermaak te hervatten. Ook de liefhebbers zijn vertrokken. De Fransche graaf D'Oppremont verwacht eenige valkeniers op zijn landgoed te Compiègne, zoo ras het koorn van de velden is.

Uit de toenemende liefhebberij der grooten in deze vogeljagt, blijft men zich voor Valkenswaard eene soort van wedergeboorte voorspellen tot voormaligen bloei. Vroeger hadden de meeste Vorsten, en daaronder zelfs de Keizer van Marocco, valkeniers uit Valkenswaard in hunne dienst. Het verval der jagt had de meesten hunner gedwongen, om andere kostwinningen te zoeken; doch de weder ontwaakte smaak in het zien der luchtgevechten, tot welke het jagen van vogels met vogels aanleiding geeft, zal hen van lieverlede tot de meer voordeelige uitoefening hunner kunst, om den valk af te rigten, doen terugkeeren, en de gevolgen daarvan kunnen voor het reeds kwijnende Valkenswaard niet uitblijven.

— Een der dagbladen heeft dezer dagen gemeld, dat het muzijkfeest te 's Hage *niet* zoude plaats hebben. Wij gelooven met zekerheid te kunnen zeggen, dat dit dagblad in eene dwaling verkeert. Het bedoelde muzijkfeest zal te 's Hage gevierd worden, op Vrijdag den 26 dezer, in de Luthersche kerk, die daartoe welwillend is afgestaan. De stukken, ter uitvoering gekozen, zijn: *de Schepping*, van *Haydn*, en eene groote gelegenheids *Cantate*, van den verdienstelijken Lubeck.

Wij weten tevens van goeder hand uit 's Hage, dat de heer Vrugt tot het vervullen der solo-tenor partij is uitgenoodigd, en dat die uitnoodiging door den heer Vrugt is aangenomen.

Men ziet den feestdag met verlangen te gemoet.

'S GRAVENHAGE 19 Julij. Heden middag is er, overeenkomstig de algemeene bepalingen van het ceremoniëel, groote tafel geweest, bij Z. M. op het paleis alhier. De gala-representatie, welke morgen avond in den Koninklijken Nederduitschen Schouwburg alhier zal worden gegeven, is, op hoogst vereerend verlangen, veranderd geworden, en er zal alsnu ten tooneele worden gevoerd: *het Tapyten Behangsel of de Familie Darius*, en daarna *n°. 777 of het Verlote Landgoed*, beiden *in één bedrijf*.

— Naar men verneemt, bestaat alhier het plan, om binnen deze residentie te vestigen een Etnographisch museum, hetwelk in verband zou staan met eene plaatsing in een geschikt locaal, door het gouvernement aan te wijzen, van het aanwezig Koninklijk Kabinet van Schilderijen.

— In deze residentie is heden gearriveerd, en aan het hôtel *Bellevue* afgestapt, Lucien Buonaparte, graaf van Canino. Insgelijks zijn dezer dagen alhier gearriveerd, de heer von Scherff, zaakgelastigde van Z. M. bij de vrije stad Frankfort; de luitenant-generaal baron van Geen; de baron de Bussche, generaal in Pruissische dienst; de heer C. H. Hang, professor te Stuttgart, en de heer van den Broek, vice-consul van Noord-America, te Amsterdam.

ROTTERDAM 19 Julij. Heden morgen ten 8 ure is van hier de eerste stoomboot *de Stad Nijmegen* naar Antwerpen vertrokken, waarmede alsnu de geregelde vaart tusschen de beide steden eenen aanvang heeft genomen.

— Heden is ter werf van den scheepsbouwmeester Jan Smit', aan het Slikkerveer, gemeente Ridderkerk, te water gelaten het schip *Prinses Sophia*, groot 400 lasten, en de kiel gelegd van het schip *Louise*, ter grootte van 500 lasten, beide schepen voor rekening der reederij van den heer Jacobus Antheunis, alhier.

— Naar men verneemt, zou Lucien Buonaparte, prins van Canino, die zich sinds eenigen tijd hier te lande bevindt, niet onduidelijk te kennen hebben gegeven, om het Huis van den voormaligen burgemeester te Delfshaven voor drie maanden aldaar te huren, waaruit men dus besluiten mag, dat deze prins het voornemen schijnt te hebben voor alsnog den Nederlandschen grond niet te verlaten.

Part. Corresp. ARNHEM 19 Julij. Tot vervulling der bestaande vacature in het Provinciaal Geregtshof, is door de Provinciale Staten van Gelderland, in derzelver vergadering van heden, eene nominatie gemaakt, bevattende het navolgende drietal: Den heer Mr. van der Reede, president der arron- [illegible] den heer Mr. Vischer Bouricius, advocaat [illegible], en den heer Mr. van der Bruggen, lid der regt- [illegible]

BELGIË.

BRUSSEL 19 Julij. De *Moniteur* zegt, dat de baron de Handel, secretaris der Oostenrijksche legatie alhier, in deze hoofdstad is teruggekeerd en den 15 dezer bij den minister van Binnen- en Buitenlandsche Zaken ten gehoore is toegelaten, aan wien hij zijne geloofsbrieven als zaakgelastigde ad interim heeft overhandigd, in afwachting van de komst van den graaf von Dietrichstein.

FRANKRIJK.

PARIJS 18 Julij. De questie der suikers begint de openbare aandacht levendig bezig te houden. Het Ministerie moet vroeger aan de maritieme departementen en de koloniën de plegtige beloften gedaan hebben, om, ingeval de Afgevaardigden mogten blijven volharden in hun besluit, om de behandeling dezer aangelegenheid tot een volgend jaar uit te stellen, de koloniale suiker bij Koninklijk bevelschrift te ontlasten. Deze verklaring schijnt niet zonder invloed gebleven te zijn op de stemming van eergisteren, waarbij de Kamer op nieuw haar ten dezen aanzien genomen besluit tot uitstel heeft gehandhaafd; en van den anderen kant beweert men, dat over de gevolgen, aan de bedoelde belofte te geven, ernstig beraadslaagd wordt in den kabinetsraad, waarvan de gevoelens in deze zaak verdeeld zijn. Er zullen derhalve nog wel eenige dagen verloopen, alvorens het besluit tot ontlasting zal kunnen genomen worden.

— De Kamer der Afgevaardigden heeft zich heden met de begrootingen voor Oorlog en Marine bezig gehouden. De beraadslagingen daarover hebben niets belangrijks opgeleverd. Alleen blijkt daaruit, dat de tegenwoordige sterkte der Fransche krijgsmagt 300,000 man bedraagt, en dezelve op den eersten wenk tot op 500.000 man kan gebragt worden; terwijl de vloot 40 linieschepen en 50 fregatten telt, hetgeen, volgens den minister van Marine, aan de behoeften van de dienst, in tijd van vrede, volkomen beantwoordde.

— Men heeft alhier het berigt ontvangen van de komst te Doullens van tien veroordeelden door het Hof der Pairs. Ten aanzien van Barbès, Mialon en Delsade heeft men nog niets vernomen. Alleen schijnt het zeker, dat de directeur der gevangenis *Mont St. Michel* den 14 dezer nog geen bevel had ontvangen, betrekkelijk hunne komst aldaar.

— Dezen nacht is aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken alhier een koerier uit Weenen aangekomen met dépêches van den Franschen gezant te Weenen. Deze dépêches moeten betrekking hebben op het overlijden van den Sultan, en bevatten, naar men zegt, onderscheidene bijzonderheden van een' zeer vreedzamen aard, nopens de bedoelingen van de leden van den Divan. Men voegt er bij, dat deze dépêches de zekerheid geven, dat de Sultan is overleden aan de gevolgen eener waterzucht, en dat er geene reden bestaat, om het minste vermoeden van vergiftiging te koesteren. De oorzaken van de ziekte van den Grooten Heer klimmen tot eenige jaren vroeger op. Intusschen geeft dit overlijden nog altijd veel stof tot redeneringen over den invloed, dien hetzelve in het Oosten zal uitoefenen. Daarbij is vooral opmerkenswaardig de verklaring van het *Journal des Débats*, dat «het de pligt is van het Westen, om een rijk te beschermen, dat ten val neigt, vermits het naar het Westen heeft willen gelijken. De Sultan laat om de erfenis van eene verdeelde en verzwakte magt te aanvaarden niets dan een' kind van zeventien jaren na. Aan de beschaving verblijft het regt om over dit kind de voogdij uit te oefenen.» De berigten uit Syrië zelve leveren echter niets van belang op. Een brief uit Beyruth van den 16 dezer spreekt van het springen van ongeveer 5000 kruidwagens in het leger van Hafiz-Pacha. Deze ontploffing heeft in den nacht van den 4 op den 5 dezer maand plaats gehad. Ongeveer 500 soldaten zijn daarbij doodelijk getroffen geworden. Een 1,000 tal anderen zijn minder of zwaarder gewond. Middelerwijl staan de beide legers nog altijd tegen over elkander, en men zoude bijkans zeggen, zoo als de briefschrijver zich uitdrukt, dat de aandacht der geheele wereld hunne krachten bedwingt en verlamt.

— Nopens het overlijden des Sultans, onder de tegenwoordige omstandigheden als een noodlottig voorteeken voor het behoud van het Turksche Rijk, leest men in het dagblad *La Presse* een merkwaardig artikel, van den navolgenden inhoud:

«Sultan Mahmoud is niet meer! Een der grootste mannen, wier genie het Turksche Rijk tot eere strekt; de krachtige, stoute en vermetele man, die alleen en tegen allen op eenen leeftijd, dat de manbaarheid ter naauwernood eenen aanvang neemt, plotseling wordt verplaatst van de eenzaamheid van het Serail op den troon van Konstantinopel, dien vulkaan, onophoudelijk in beroering, waarop de Vorsten van den Islam maar al te dikwijls zich slechts vertoonden om dadelijk weder te verdwijnen; de man, die niet vreesde om het oude gebouw van het Oosten onder zijne voeten omver te halen, borst tegen borst te strijden, met het blinde en onverbiddelijke fanatismus dier onbedwongen natiën, voor welke de overleveringen der oude tijden meer beteekenden, dan het leven en de graven hunner vaderen; de man eindelijk, die, na de almagt der Janitsaren, der visiers en van de bedienaars der godsdienst te hebben vernietigd, den grondslag heeft gelegd van een nieuw rijk, en, zoo veel hij vermogt, de wedergeboorte der Musulmannen voorbereid; Sultan Mahmoud heeft opgehouden te bestaan.

«Hij sterft eenen vroegtijdigen dood, zijn werk onvoltooid latende, en het rijk nog vol van beroering en onlusten; hier en daar duizend zaden van nieuwe zaken, duizend overblijfsels van oude zaken; eerzucht van nieuwe dagteekening, eerzucht veroudered in de stilte en onder den dwang; moeijelijkheden en onzekerheden naar buiten; treurige en noodlottige vereeniging, die werkelijk een trouw afbeeldsel is van eene regering, waarvan elke overwinning een bouwval was, elk gedenkteeken op puinhoopen werd [illegible] trokken, en gedurende welke niets geheel werd afgebroken, noch [illegible] voltooid. — Ja, de regering van Mahmoud was groot en roemrijk, [illegible] die roem en die grootheid waren treurig en smartelijk. Het zoo bed[illegible] en vruchtbare leven des Sultans lost zich op in eene langdurige ma[illegible] en in eene wreedaardige slapeloosheid.

«Sultan Mahmoud was geboren den veertienden dag van de maand [illegible]mazan, in het 1192 jaar der Hegira (20 Julij 1785).

«Zoon van Sultan Abdul-Hamid, en neef van den ongelukkigen S[illegible] die, door de omwenteling van 1807, werd omvergeworpen, was Mah[illegible] zijnen oudsten broeder Mustapha IV opgevolgd, en op den 23sten da[illegible] maand Djemadie 1223 (28 Julij 1808) weêrgalmden door het rijk de [illegible]cramentele woorden: *Dat Konstantinopel, de welbewaakte, en al de [illegible]selmansche steden, de roemrijke troonsbeklimming vernemen van den [illegible] magtigen en majestueusen Mahmoud-Khan, wiens regering, door den [illegible] mel gezegend, den vrede verzekert.*

«Voegen wij daarbij, dat de moeder des Sultans eene Fransche [illegible] was, mejufvrouw de Lépinay; eene vrouw met geestkracht en eene ve[illegible] ven ziel begaafd, die op het verstand van Abdul-Hamed eenen mag[illegible] invloed uitoefende.

«Op het oogenblik, dat Mahmoud de teugels van den staat in han[illegible] nam, neigde het oude Ottomannische rijk reeds naar dien afgrond, wa[illegible] over wij hetzelve sinds tien jaren zien zweven, even als die rotsen, die [illegible] den kruin der bergen hangen, en welke iedere windvlaag dreigt naar [illegible] neden te storten.

«Zoo men zijne blikken naar die verwijderde tijden terug wendt, [illegible] men het Turksche rijk naar buiten zien aangerand door Rusland, dat, [illegible] Peter den Grooten af, de grondvesten van het aloude Byzantium ondermijnt[illegible] Dan zal men van binnen zien uitgeputte schatkisten, oproerige Pach[illegible] ministers, generaals en magistraatspersoon, openlijk aan den vijand verko[illegible] legers zonder tucht, zonder tactiek en zonder wetten, altijd voor het op[illegible] rijp; in het midden des rijks, binnen de muren van Konstantinopel 40,[illegible] janitsaren, die Pretoriaansche lijfwacht des keizerrijks, wier willekeur [illegible] Sultans verhief of afzette; en eindelijk in de laagste standen des volks, [illegible] bedienaars der tempels, die ulema's, woeste en hardnekkige voorstan[illegible] van al de oude misbruiken, van al de vooroordeelen, en steeds bereid [illegible] Hemel te noodigen bij de wraakoefeningen der aarde.

«Ziedaar, onder welke voorteekenen en in welken toestand Mahmoud [illegible] het rijk is gekomen! Ziedaar de wonden, welke hij moest heelen, [illegible] vijanden, die hij moest bestrijden. Welke magten te vernietigen! En [illegible] heelt en bestrijdt en vernietigt ze allen; hij, een souverein, die 24 j[illegible] telt, die, eenige oogenblikken te voren niets van de wereld kende dan [illegible] weinige slaven, met hem in de hokken van Chah-Zadès opgesloten.

«Welke ingevingen, welke geestkracht behoefde Mahmoud niet om [illegible] zijn eigen hart zelf te verstikken de overleveringen zijner vaderen, de vo[illegible] oordeelen en dwalingen van allerlei aard, die hij bij zijne geboorte als [illegible] erfdeel had ontvangen.

«Reeds van de eerste dagen zijner regering, houdt Mahmoud zich be[illegible] de overblijfselen van het gezag tot zich te trekken. Hij zendt tegen [illegible] Russische leger nieuwe troepen af, die door verraad en hongersnood zon[illegible] verdediging aan Rusland worden prijs gegeven. Desniettemin worden [illegible] oproerige Pacha's van Bagdad en van Damascus, als ook de Beys [illegible] Egypte door kracht van wapenen beteugeld. De Wahabiten worden [illegible] Mecka verjaagd, Servië is heroverd, Bosnië bevredigd en de aristocra[illegible] der Dere-Beys, die groote leenheeren van Azië, tot niets teruggebragt.

«Dit was de gelukkige tijd van Mahmoud's regering, of ten minste de t[illegible] der overwinningen. Daar op is gevolgd, de verdelging der Janitsaren; [illegible] stoute *corp d'etat*, die het rijk bevrijdde van zijne 40,000 tyrannen. Ve[illegible] volgens is de militaire hervorming begonnen, en daarna, als een zoeno[illegible] voor de behaalde overwinningen, de rampen in Griekenland, waarbij al[illegible] overschaduwd wordt door het noodlottige onherstelbare en groote treurta[illegible] neel van Navarino.

«Ziedaar de dagen van onheil: Morea van het rijk losgescheurd; [illegible] Turksche vloot vernietigd; de Delta van den Donau door de Russen be[illegible] de Vorstendommen aan het gezag van St. Petersburg onderworpen; de [illegible] stand van den Onder-Koning van Egypte; de nederlagen van Bylan en va[illegible] Koniah en eindelijk, dat *hulp-verbond*, dat tractaat van Unkiar Skelessi, [illegible] betwelk voor de oogen der wereld het oude rijk der Osmans brengt onde[illegible] de voogdijschap des vreemdelings.

«Zoodanig is de toestand van Turkijë, terwijl wij schrijven. De opvolge[illegible] van Mahmoud, Abdul Medjid, telt ter naauwernood 17 jaren. Bezit hij d[illegible] krachten, om de voetstappen zijns vaders te drukken? Is zijn arm magti[illegible] genoeg om de vorderingen tot stilzwijgen te brengen, die om hem hee[illegible] zullen opgaan? Is zijne stem helder genoeg om het onweder te bezweren [illegible] dat over Konstantinopel zweeft.? *Allah Bilir*, zeggen de Turken; God we[illegible] het! God is groot!

«Mahmoud Khan is bezweken vóór de voltooijing van zijn werk. Wel[illegible] lot ook aan de zonen van Osman moge toegelegd zijn, de geschiedenis e[illegible] de nakomelingschap zullen zeggen, dat, zoo er voor het Turksche rij[illegible] redding is, het door Mahmoud ware gered geworden.»

— De voorzitter der commissie van de houders der Spaansche fondse[illegible] alhier heeft aan den Spaanschen gezant bij het Fransche kabinet eene[illegible] brief geschreven, waarin hij zich met nadruk verheft tegen de niet be[illegible] taling van de dividenden voor de vreemde schuld, terwijl niets schijnt aan t[illegible] duiden, dat de Spaansche regering genegen is daartoe over te gaan. In d[illegible] stuk leest men, onder anderen, de volgende zinsneden:

«Wij gelooven aan ons zelven en aan onze committenten verschuldigd t[illegible] zijn, te protesteren tegen eene dergelijke handelwijze, die geene wedergad[illegible] heeft, bij eenig gouvernement, dat zich zelven eerbiedigt. Wij zouden ve[illegible] der gaan in onze vervolging, en de notering uwer fondsen op de beurzen va[illegible] Parijs en Londen doen verbieden, zoo wij niet in aanmerking namen de[illegible] hopeloozen toestand van een groot aantal rente-houders, waardoor zij genood[illegible] zaakt worden om zich tot elken prijs van hunne schuldbrieven te ontdoe[illegible] Maar ook deze overweging zal weldra ophouden hare kracht uit te oefenen[illegible] daar wij er prijs op stellen, het vertrouwen onzer committenten te regt[illegible] vaardigen, door uwe ministers de hernieuwing te beletten van de deloya[illegible] operatie, waarvan Mendizabal hun in 1836 het noodlottig voorbeeld heeft gegeven.

---

regen heeft. Naauwelijks treedt zij de grot binnen, of zij ontdekt met blijdschap, dat de grijsaard kalmer is, dan toen zij hem verliet.

«Ik weet niet,» zegt deze, «hoe ik mij op dit oogenblik zoo opgeruimd gevoel. Ach, mogt ik nog eenmaal slechts den Hemel aanstaren! Hij moet dezen dag wel zeer helder zijn. Is het niet zoo, LIBA?»

«Helder is hij,» antwoordde deze, «er hangt slechts eene kleine zwarte wolk; — doch die zal spoedig over de bergen trekken.» — «Zoudt gij mij niet in de koesterende stralen der zon kunnen geleiden?» LIBA zegt, rondziende: «Nergens dringt de zon tot dit moeras door; doch ik heb onlangs eenen gemakkelijken weg ontdekt, die naar eene rotspunt voert; wil ik u daar heen geleiden?» Zij doet zulks; een tapijt van het zachtste mos overdekte die hoogte; en nu doet zij op een' afgeknotten eiken stam den geliefden vader plaats nemen, die op eens uitroept:

«LIBA, ik mag den hemel weder aanschouwen» —

«Hebt gij het vermogen om te zien terug ontvangen, mijn vader?» —

«Neen, niet met deze sterfelijke, voor altijd gesloten oogen; maar in mijn binnenste schijnt een helder licht; daar zie ik een' hemel — daar is eene zon.»

Het vrome kind knielt, in stillen ootmoed, met gevouwen handen neder. «Heere,» bidt zij, «die boven de starren woont! o geef ons een teeken, dat gij ons alles vergeven hebt!»

De oude BALTHER spreekt met gevouwen handen het *Amen* uit. Daar barst een onweder los; rommelend rolt de donder, en bliksemstralen klieven de lucht, en de oude en zijne dochter bestaan niet meer.

Het ligchaam van BALTHER is tot assche vergaan, maar LIBA is onbeschadigd, geen teeken van haren plotselingen dood is aan haar lijk te bespeuren. Nog zijn wang en lippen als te voren gekleurd. Het is, of de rust van den slaap haar bevangen heeft. Zij is het toonbeeld van den zielenvrede, die de onschuld schenkt.

Ook SCHOTT heeft den donderslag gehoord; hij had het vuur des hemels op die plek zien nedervallen. Hij voelt begeerte, om de sporen van het natuurverschijnsel van nabij te aanschouwen. Hij bestijgt de rots; doch vindt er niets, dan het zielloos ligchaam zijner geliefde, dan de asch van BALTHER. — Wie beschrijft het, wat hij op dien oogenblik gevoelde?

De kapel, die hij aan de Moeder Gods toeheiligde, is een gedenkteeken van zijnen weedom; en nog heden ten dage heet de rots *Treuenfels* (rots der trouwe), ter herinnering aan LIBA'S vaderliefde.

DE GEBOGCHELDE SPEELLIEDEN.

Op den 21 September (den dag aan ST. MATTHEUS gewijd) van het jaar onzes Heeren 1549, keerde een arme gebogchelde speelman, laat in den nacht, naar *Aken* terug. Hij had op een dorpje in den omtrek, ter gelegenheid eener bruiloft, zijn beroep uitgeoefend. Half dommelende vervolgde de man zijnen weg, zonder zich over tijd of plaats te bekommeren, en welgemoed trad hij juist de hoofdkerk voorbij, toen de toren-klok het uur van middernacht aankondigde. Niet weinig verschrikte hij, toen hij hoorde, dat het reeds zoo laat was, en gelijktijdig een zeldzaam geklapper van uilen- en vledermuis-vlerken vernam. Over het akelige geesten-uur en deszelfs spoken beangst, verhaastte hij zijne schreden, en nam zich voor, om, zoo ongemerkt mogelijk, de Smidsstraat in te draaijen, ten einde, door deze, in de St. Jakobsstraat te komen, alwaar hij woonde. Doch, wat bejegende hem, toen hij op de hoogte van de Vischmarkt kwam? Al de vischbanken wemelden van talloozе lichtjes, die hunne stralen in den donkeren nacht deden schitteren. In gouden en zilveren schotelen, waren de kostelijkste spijzen opgedragen, en de heerlijkste wijn parelde in kristallen bekers. Eene reeks van rijkgekleede vrouwen omgaf den disch, en liet het zich regt goed smaken. De verschrikte speelman kroop in een' hoek, want juist herinnerde hij zich, dat het de nacht was, op welken de heksen den Bloksberg verlaten. Het baatte hem echter weinig, want eene der naast bij hem zittende dames had zijne tegenwoordigheid reeds ontdekt en geleidde hem tot den disch. «Vrees niet!» zeide zij tot den speelman, wien van angst de tanden klapperden en de knieën knikten: «vrees niet; maar speel voor ons een vrolijk deuntje: wij zullen er u dankbaar voor zijn.» En eindelijk reikte zij den bevreesden man eenen bokaal, met geurigen kruiderwijn gevuld. Deze bemoedigde hem zeer, en zoodra hij den beker tot den laatsten droppel toe geledigd had, greep hij zijne viool en begon lustig op te spelen.

Terstond werden de banken, met alles, wat er op stond, ter zijde geschoven, en de vrouwen, onder welke de speelman menige voorname dame uit de stad meende te herkennen, begonnen zich allen naar de toonen zijner viool te bewegen, en weldra draaiden zij paar aan paar door elkander. Het ging gedurig al sneller, en de speelman vedelde, als door eene onzigtbare hand gedreven, er steeds doller op los, zoodat hem hooren en zien verging, en hij dikwerf meende, dat zijne snaren aan duizend stukken zouden springen. Intusschen wemelden de paren onvermoeid door elkander, en streek hij al voort met krachtvollen arm. Zijne toonen gingen van zelve uit de eene wijze in de andere over, en werden somtijds zoo sterk, dat het hem toescheen, dat een geheel concert van violen en schelle fluiten zich achter hem bevond, en met hem instemde, ja alles hem als een droom voorkwam.

Daar speelde het uurwerk op den toren kwartier voor één ure, en op eens hielden de dansenden, zigtbaar uitgeput van vermoeijenis, op. Alles werd weder rustig, en keerde tot de vorige orde terug. Besluiteloos staarde de speelman zulks aan; hij wist niet, of hij gaan, of blijven moest. De dame, die hem vroeger had toegesproken, nam nu weder het woord, en zeide: «Brave speelman, gij hebt ons veel genoegen verschaft: daarvoor willen wij u ook beloonen.» Dit zeggende, was zij reeds begonnen, zijn wambuis uit te trekken, en eer hij het wist, wat er met hem gebeurde, trad zij achter hem, en rukte hem den bogchel van den rug. Wie was vrolijker dan onze zoo zeer verligte muzijkant? Van erkentenis doordrongen, wilde hij zijner weldoenster te voet vallen; doch op eens sloeg de klok *één*, en de vrouwen, de lichtjes en de schotels waren verdwenen, en de speelman stond weder eenzaam in den donkeren nacht. Terstond voelde hij naar zijnen rug; want nog altijd meende hij, dat de geheele gebeurtenis een droom geweest ware. Maar, neen! het was geen droom, maar wezenlijkheid; de bogchel was verdwenen, en hij zoo regt als eene kaars.

Wie beschrijft de vreugde van den gelukkige, die nu, zijn wambuis van den grond op igtende, hetzelve ongewoon zwaar vond? Eene nieuwe vreugde was hem bereid; want, bij onderzoek, vond hij de zakken met goud gevuld. Als een dubbel gelukkig man ijlde hij naar huis.

De wachtende vrouw herkende haren man niet, eer hij haar het gebeurde in dien nacht mededeelde. De vrome echtgenoot stond niet weinig verbaasd, en dankte den Hemel, dat zich alles zoo voordeelig geschikt had. Reeds den volgenden morgen werd de viool, die al dat heil had bewerkt, onder het afbeeldsel van den schuts-heilige opgehangen, en daar, ter eeuwige gedachtenis voor kinderen en kindskinderen, als eene reliquie bewaard.

De voorspoed van den armen speelman werd naauwelijks in de buurt bekend, of hij wekte den nijd van velen op, onder welke zich inzonderheid een andere gebogchelde muzijkant door zijnen giftigen aard onderscheidde

op dat tijdstip, hetwelk met vlammende letters in de geschiedrollen van het Spaansche crediet zal worden geschreven, heeft men een' pligtvergeten minister zijn gouvernement zien onteeren, door het bedriegelijk aan de beurzen van Londen en Parijs brengen van de bewijzen der werkelijke schuld. Toen heeft men dien minister zijne souvereine zien bloot geven, door haar openlijk en plegtig eenen eed te doen beloven, dien hij wist, dat zij niet kon houden. Men heeft dien minister aan de inboorlingen de coupon van November 1836 zien betalen met het geld der vreemden, van welke van Spanje eenige hulp kan verwachten, wanneer deszelfs regering teruggekeerd zal zijn binnen de wegen der eerlijkheid, opregtheid en goede trouw, die zoo wel voor staten als voor particulieren de wet moeten uitmaken.... zoo lang zullen wij niet ophouden te protesteren tegen de voortdurende staking van de betaling der dividenden van de werkelijke schuld, en zoo de ministers ons niet spoedig een bewijs van hunne goede trouw geven, zullen wij ons genoodzaakt zien het verbod van de notering uwer fondsen op de beurzen van Londen en Parijs uit te lokken, als het eenigste middel om te voorkomen de hernieuwing der kunstgrepen, waarmede men gepoogd heeft de stemming van vertrouwen te regtvaardigen.»

DUITSCHLAND.

BERLIJN 17 Julij. Z. M. de Koning heeft zich heden ochtend, vergezeld van Hoogstdeszelfs gevolg, naar Töplitz begeven, naar men zegt, om aldaar, gedurende eenigen tijd, de baden te gebruiken.

Part. Corresp. FRANKFORT 17 Julij. De gezant van Z. M. den Koning van Pruissen, die met eene zending der Bondsvergadering naar Luxemburg belast en gisteren avond alhier zou terugkomen, is door ongesteldheid daarin verhinderd; uit dien hoofde heeft de president der Bondsvergadering, graaf von Munch-Bellinghausen, het bijeenkomen van dezelve in deze week nogmaals uitgesteld.

Gisteren is de geheimraad van Z. M. den Koning der Nederlanden, civiele gouverneur van Luxemburg, de heer von Hassenpflug, in deze stad aangekomen en zal alhier eenige dagen vertoeven.

H. K. H. Prinses Frederik der Nederlanden wordt op Hoogstderzelver reis naar Töplitz alhier verwacht. Gisteren was H. K. H. van Ems, alwaar H. K. H. bij Hoogstderzelver broeder, Z. K. H. prins Wilhelm, een bezoek had afgelegd, te Wiesbaden aangekomen.

De Keizerlijk Russische generaal der kavallerie, graaf de Wit, is uit Carlsruhe alhier teruggekeerd; vroeger zeide men, dat de graaf de Wit eene zending in Darmstadt moest vervullen, welke met het huwelijk van den grootvorst troonopvolger in verband stond.

FRANKFORT 17 Julij. Volgens eenen brief uit Weenen, moet er na het overlijden van den Sultan te Konstantinopel geen eigenlijk regentschap ingesteld zijn, maar zijn Halil-Pacha en Chosrew-Pacha aan den jeugdigen Abdul-Medschid toegevoegd geworden, om Z. H. als beslissende raadgevers in alle omstandigheden bij te staan. Ook beweert men, dat de Europesche diplomatie die beide Turksche staatslieden, als ware het, verantwoordelijk heeft gesteld voor de handhaving der orde te Konstantinopel, en voor de bewaring van den vrede, vermits slechts onder deze voorwaarden eene gewapende tusschenkomst der Europesche Mogendheden zoude kunnen vermeden worden.

Intusschen heeft een handelhuis alhier regtstreeks uit Konstantinopel het berigt ontvangen, dat Halil Pacha, schoonzoon van den overleden Sultan, op bevel van zijnen zwager, Chosrew Pacha, is geworgd geworden. Naar men zegt, zoude Halil Pacha eene revolutie ten zijnen voordeele hebben willen bewerken, terwijl de ontdekking daarvan dezen strengen maatregel moet hebben uitgelokt. De rust is volkomen gehandhaafd geworden, en men is te Konstantinopel zeer verheugd over den gunstigen afloop eener poging, waarvan het welgelukken tot onberekenbare gevolgen zoude hebben kunnen leiden.

— In een der dagbladen leest men onderscheidene nota's, die tusschen Engeland, Oostenrijk en Pruissen, over de Spaansche aangelegenheden, zijn gewisseld, in de hoofdzaak van eenen gelijken aard zijnde als de vroeger medegedeelde tusschen Engeland en Frankrijk, en waaruit op nieuw blijkt, dat er in den loop der maand December van het vorige jaar werkelijk pogingen zijn aangewend, om de gezamenlijke Mogendheden te brengen tot het beramen van middelen, om een einde te maken aan den burgeroorlog in Spanje, hetgeen zich echter slechts bij het uiten van wenschen schijnt bepaald te hebben, zonder tot ernstige stappen aanleiding te geven.

STADSNIEUWS.

Heden morgen is in de vest buiten de Muiderpoord, het lijk van eenen man drijvende gevonden, hetzelve is naar het Binnen-Gasthuis gebragt.

GETROUWD. 18 Julij P. C. van Straten en G. E. Bosscher. — C. D. Sterens en C. W. Bakker.

BEVALLEN. 17 Julij A. M. Haakman, geb. Cop, Z. — 19 Julij E. Klene, geb. Wurtz, D. — H. Belinfante, geb. Colaco, D.

OVERLEDEN. 9 Julij A. L. Koolhaas. — 18 Julij J. Steen, 82 j. — Te *Zwolle*, 11 Julij, J. S. Meulenhoff, 47 j. — Te *Cotta*, bij *Bonjol*, 25 Julij 1838, J. W. Teepe, 20 j.

AMSTERDAM 20 Julij. Door verschillende dagbladen en ook door ons zijn medegedeeld het besluit, betrekkelijk de opheffing van het leger te velde, en de daarbij behoorende stukken, alsmede de dagorde van Z. K. H. den prins van Oranje. Wij zijn thans in staat gesteld de belangrijke dagorde bekend te maken van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, bij die gelegenheid uitgevaardigd, welke dagorde al het hierboven vermelde is voorafgegaan.

Algemeene Order voor het Leger.

Bij besluit des Konings van den 6 Julij 1839, W. 43 wordt met den 15 dezer Z. K. H. de Prins van Oranje, Veldmaarschalk en Opper-Commandant van het leger, met de opper-directie belast van het Departement van Oorlog, mitsgaders met het onmiddellijk toezigt over de algemeene directie der genie, gelijk dezelve tot dus verre aan mij, als Kolonel-generaal der verschillende wapenen van de landmagt waren opgedragen, en bij besluit van dienzelfden dag, n°. 44, is aan mij een eervol ontslag uit laatstgemelde betrekking verleend, zoowel als van de bovenvermelde opper-directie en onmiddellijk toezigt, terwijl het Z. M. bij laatstgenoemd besluit goedgunstig behaagd heeft, mij tevens wederom te benoemen tot Generaal der artillerie en Grootmeester van dat wapen.

Deze beschikkingen des Konings ter kennis van het leger brengende, reken ik het mij tot een' aangenamen pligt, aan hetzelve mijnen dank te betuigen voor het vertrouwen en de welwillende medewerking, welke ik bij hetzelve heb ondervonden in de betrekkingen, in welke ik de eer heb gehad tot hetzelve te staan, aanvankelijk sedert den 1 Junij 1826, als Commissaris-generaal van Oorlog, en vervolgens sedert den 1 Januarij 1830, als Kolonel-generaal der verschillende wapenen der landmagt. Met genoegen zie ik terug op hetgeen in dat tijdvak, hoe moeijelijk de tijden, en hoe bezwarende de omstandigheden ook geweest mogen zijn, door en bij de landmagt, verrigt is, en ik verheug er mij in, dat ik mij bij de krijgsmagt, tot welke ik hier spreek, niet heb teleurgesteld gevonden in de verwachtingen, die ik koesterde, en die ik bij legerorde van den 1 Julij 1826 te kennen gaf.

Dat thans in het nieuwe tijdperk, in hetwelk wij intreden, ook een ieder, bij voortduring en vernieuwing, weêr alle krachten zal inspannen, om ter dienste van Koning en Vaderland werkzaam te wezen, daarvan houde ik mij overtuigd, en hoewel ik zelf nu daartoe, in eene andere betrekking, slechts voor een gedeelte mede werkzaam zal wezen, zal ik mij steeds gelukkig gevoelen, wanneer ik in het algemeen de bewijzen en vruchten daarvan zal zien. Ongetwijfeld zal het voor ons allen tot nieuwe aanmoediging en voldoening strekken, om onder de hooge leiding te staan van Z. K. H. den Prins van Oranje, die tweemaal het leger ter overwinning heeft aangevoerd, en wiens behartiging van en belangstelling in al hetgeen het welzijn van Nederland en deszelfs verdedigers betreft, zoo krachtdadig gebleken zijn.

'S GRAVENHAGE, 12 Julij.

De Admiraal der Vloot en Kolonel-Generaal van al de Wapenen der Landmagt.
(G. t.) FREDERIK.

Part. Corresp. 'S GRAVENHAGE 20 Julij. Eene commissie uit den boezem der beide Kamers van de Staten-Generaal heeft zich heden, met het gewoon ceremoniëel, naar Z. M. begeven, en Hoogstdenzelven aangeboden het navolgend adres:

SIRE!

Was het voor de Staten-Generaal een streelend genoegen hunne toestemming grondwettelijk te geven tot het huwelijk van U. M. beminden oudsten kleinzoon, den Erfprins van Oranje, en Hare Koninklijke Hoogheid de Prinses Sophia Frederica Mathilda van Wurtemberg, niet minder aangenaam is het Ons, na de van Uwe Majesteit ontvangen kennisgeving, aan Hoogstdenzelven Onze gelukwenschen toe te brengen, wegens de voltrekking dier echtverbindtenis. Bij de innige vereeniging in Nederland tusschen Vorst en volk, deelen wij volkomen in al, wat aan het geluk van het Koninklijk Huis bevordelijk kan zijn. Als vertegenwoordigers der Natie, bieden wij aan U M. de uitdrukking dier gezindheid plegtig aan.

Met Onzen heilgroet juichten wij de aankomst toe van het jeugdig Vorstelijk paar, eene eer en sieraad des Vaderlands, bestemd om eenmaal desselfs verwachtingen te vervullen. Onze opregte wensch is het, dat deze echtverbindtenis, welke eene zoo regtmatige stoffe van verblijding voor het Stamhuis van Oranje en het volk van Neêrland uitmaakt, onder den Goddelijken zegen, nog voor de late nakomelingschap de ruimste en heilrijkste vruchten drage.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.		Amsterdam, 20 Julij, 4½ ure. volg. de Socᵗ. tot nut des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL....	Werkelijke Schuld...a 2½	54¾	55¼	54 15/16	54 15/16	55	54 15/16
	Dito.............» 5	102¼	¾	½	102½	»	»
	Uitgestelde dito...»	1 1/16	⅛	11/128	1 11/128	»	»
	Kansbiljetten......f	27	⅛	1/16	27⅛	»	»
	Amortisatie-Syndic..» 4½	96½	97	96¾	96¾	13/16	13/16
	Dito.............» 3½	82	¼	⅛	82⅛	»	»
	Handel-Maatschappij» 4½	173¼	174	173¾	173½	»	»
	Nieuwe dito......» 4½	»	»	»	»	»	»
	Nieuwe dito 1837.» 4½	»	»	»	»	»	»
	Entrepôt-Dok......» 4½	»	»	»	»	»	»
	Oost-Ind. Leening..» 4	»	»	»	»	»	»
	Dito.............» 5	99¾	100	99⅞	99⅞	»	»
	Aandeelen Kansb....» 4	»	»	»	»	»	»
	Spoorweg Haarlem..»	»	»	»	»	»	»
	Aand. Rijn-Spoorw...» 4½	104	½	¼	104¼	»	»
FRANKR...	Inschrijving G. B...» 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND..	Dito.............» 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE....	Leening *Ardoin's*...» 5	18½	¾	⅝	18 9/16	⅝	»
	Dito onbep. Stukk.» 5	»	»	»	»	»	»
	Passive...........»	»	»	»	»	»	»
	Deferred..........»	»	»	»	»	»	»
	Fransche Uitgestelden	»	»	»	»	»	»
	Engelsche dito....»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL..	Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS....	Certific. bij *L.* & *B.*» 5	93½	94	93¾	93½	¾	»
	Dito *Falc.* & *Co.*..» 5	»	»	»	»	»	»
	Dito te Londen...» 5	»	»	»	»	»	»
	Aandeelen *Tavoliere*» 3½	»	»	»	»	»	»
	Dito te Parijs....» 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND...	*H.*&*C.*1798, 1815.» 5	105	½	¼	105¼	»	»
	Dito 1828, 1829..» 5	»	»	»	»	»	»
	Dito 1831, 1833..» 5	»	»	»	»	»	»
	Oblig. te Londen...» 5	»	»	»	»	»	»
	Dito te Hamburg...» 5	»	»	»	»	»	»
	Inschr. in Assign...» 6	»	»	»	»	»	»
	Certific. van dito...» 6	71¼	½	⅜	71⅜	»	»
POLEN.....	Aandeelen à fl. 300.» f	»	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 500.» »	136¼	137¼	136¾	136¼	»	»
PRUISSEN..	Dito R. 50.» »	»	»	»	»	»	»
	Neg. Londen 1830..» 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR...	Aandeelen à fl. 100.» f	»	»	»	»	»	»
	Dito à fl. 250.» »	»	»	»	»	»	»
	Metaliek..........» 5	104	½	¼	104¼	»	»
	Dito.............» 3	»	»	»	»	»	»
	Dito.............» 2½	»	»	»	»	»	»
	Dito te Londen...» 5	104	¼	¼	»	»	»
	Weenerb. *Goll*&*Co.*» 5	»	»	»	»	»	»
	Dito.............» 4	»	»	»	»	»	»
	N. Ween. Aand. fl. 500» f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK.	Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE..	Dito dito.......» 5	78¼	¾	⅝	78⅝	»	»
LOUISIANA.	*Hope* & *Comp.*....» 5	»	»	»	»	»	»
DARMSTADT	Aand. bij loting....» f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

Ten gevolge van de williger koersen van Londen van ll. Woensdag, hebben zich ook alhier de meeste binnenlandsche Fondsen in prijs verbeterd, ofschoon algemeen de affaire hoogst onbelangrijk was.

Ardoins waren, niettegenstaande het iets lager merk van Parijs en Antwerpen, bij eenige affaire, zeer vast 18 9/16, ⅝; de overige vreemde Effecten, bij nietigen handel, goed prijshoudend.

Koers van het Geld. Beleening 3. Prolongatie 2½, 3. Wissel-Disconto 3½ pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 54 15/16. Kansb. *f* 27 1/16. Handel-Maatsch. 173¼. Ardoins à £ 85. 18 9/16 à ⅝.

PER DUIF.

LONDEN, Donderdag 18 Julij.

Consols op tijd 3 pCt. 92¼ à ⅜. Brazilië 5 pCt. 78 à ½. Columbia 2de Leening, 32½ à ⅞. Peru 6 pCt. 17½ à 18. Rusland 5 pCt. 114. Spanje Ardoins m. c. 5 pCt. 19 à ⅛. Passive 4 à ½. Deferred 8⅝ à ⅞. Portugal 3 pCt. 22 à ½. Dito 5 pCt. 34½ à 35½. Holland 2½ pCt. 54¼ à ⅞. Dito 5 pCt. 103⅝ à ⅞. Dito O. I. 5 pCt. 100½ à 101.

PARIJS, Vrijdag 19 Julij.

3 pCt. Fransche Fondsen 79.90 cont., 79.75 op ult. Dito 5 pCt. 111.85 cont., 111.90 op ult. Napels Falc. 5 pCt. 99.90. Ardoins 5 pCt. 19¼; ⅜, ⅝.

Berigten uit Mexico bevatten de tijding, dat den 27 Mei te Monterey een gevecht heeft plaats gehad tusschen het Federale leger en de troepen van de regering, ten gevolge waarvan de eerstgenoemden Durango en Saltilla hebben in bezit genomen en naar Zacetacas in aantogt waren. Het geheele binnenland was in opstand tegen het Gouvernement. Matamoras was nog altijd onder het gezag der regering en werd door 1,000 man bezet gehouden, welke men echter vreest tot de Federalen te zullen zien overloopen.

De Kamer der Afgevaardigden heeft zich heden met de begrooting der Financiën bezig gehouden.

De Koning en de Koningin zullen zich in den loop van Augustus naar Eu begeven.

De berigten uit Spanje behelzen niets bijzonders.

BRUSSEL, 20 Julij.

Ardoins waren gisteren avond 18⅝ g. Belgische Fondsen onveranderd.

De hoofdkerk *St. Sauveur* van Brugge, is eene prooi der vlammen geworden. Volgens bij het afzenden van het berigt, is de toren ingestort, in zijnen val onderscheidene huizen medesleepende.

ANTWERPEN, 20 Julij.

Gisteren avond zijn Ardoins à 18⅝ verhandeld.

Alle maatregelen waren gisteren genomen, ter ontvangst van de eerste Nederlandsche stoomboot. De Artilleristen bevonden zich met ontstoken lont op het Fort du Nord. Heden te middernacht is die stoomboot aangekomen, en al de dienstgeschikte strandbijzen zijn haar te boord gevallen. Het was de stoomboot [illegible]. Dezen morgen heeft de stoomboot aan de kade aangelegd, en de Belgische vlag van de Bruinvisch [illegible].

ROTTERDAM, 18 Julij.

Wisselk. Hamb. 2/m 35¼, k. 35⅝. Parijs 2/m 56⅞, k. 57⅛. Bordeaux 2/m 56⅞, k. 56⅞. Frankfort 2/m 35.

19 Julij.

Londen 2/m 11.92½, k. 12.02½. Hamburg 2/m 35¼, k. 35⅞.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 17 Julij.

Consols op tijd.	3 pCt.	92¼ à ⅜ exd.	Spanj. Ard. m. c.	5 pCt.		19 à ⅛.
Brazilië......	5 »	77 à 78½.	Passive.......		»	4 à ½.
Columbia 2e L..	6 »	32¾ à ⅞.	Deferred.......		»	8⅝ à ⅞.
Mexico........	6 »	28 à ½.	Portugal......	5	»	34½ à 35.
Peru..........	6 »	17½ à 18.	dito	3	»	21½ à 22.
Rusland.......	5 »	113½ à 114½.	Holland.......	2½	»	54¼ à ⅞.
Denemarken....	3 »	75 à ½.	dito	5	»	103⅝ à ⅞.
			dito O. I.....	5	»	100½ à ⅞.

Consols waren heden williger, en blijven op 29 Augustus 92¼ à ⅜. Hollandsche Fondsen verbeterden zich mede in prijs; ook van de andere Fondsen waren de koersen algemeen vaster, ten gevolge van het vrij algemeen geloof vindend gerucht, dat de Sultan van Turkije overleden is.

PARIJS, 18 Julij.

Inschr. op ult.	5 pCt.	111 80.	Spanj. Ardoins.	5 pCt.		19⅛.
dito contant.	5 »	111 80.	Napels, *Falcon.*	5	»	99.85.
dito op ult...	3 »	79.65.	Portugal......	5	»	31¼.
dito contant..	3 »	79 65.	Belgie.......	5 pCt.		72.10.
Bank bij Lafitte.	fr. 1050.		Bank-Actiën...	fr.		2745.

Ofschoon heden de handel niet zeer uitgebreid was, waren de prijzen der Fransche Fondsen williger dan gisteren; 3 pCt. stegen van 79.60 tot 79.65, en 5 pCt van 111.70 tot 111.80. De dood van den Sultan eene prijsverbetering te Weenen veroorzaakt hebbende, verwacht men, dat het zelfde ook aan de Londensche beurs zal plaats hebben. Ardoins waren iets flaauwer, 19⅛.

Na de beurs: 3 pCt. 79.65.

Wisselk. Amst. 1/m 57⅜; 3/m 57 13/16.

ANTWERPEN, 19 Julij.

Ten gevolge van het ¼ lager van Parijs, hetgeen vroegtijdig bekend was, waren Ardoins ook alhier iets flaauwer; men vond echter weinig verkoopers; geopend op 18 7/16 g., ging de prijs terug tot 18⅜, doch blijft, na het bekend zijn van den Londenschen koers, zeer vast 18⅜ g. op den 22sten, en 18 7/16 koers. Van Belgische Fondsen was er heden in 3 pCt. zeer veel affaire, en blijven dezelve gevraagd à 70¼; de overige mede iets vaster. *Société de Commerce* 91⅞ à 92.

BRUSSEL, 19 Julij.

De omzettingen in Fondsen waren heden iets levendiger dan de vorige dagen, en de prijzen vaster; 5 pCt. 101⅜, 4 pCt. 91⅞, 3 pCt. 70¼, 2½ pCt. 55¼. Ardoins waren iets flaauwer. 18⅜ g., ⅛ p.

BERLIJN, 16 Julij.

Pruissische Fondsen waren, tot grootendeels hooger prijzen, gevraagd. In vreemde ging, tot onveranderde koersen, weinig om.

Wisselk. Amst. k. 140¼, 2/m 139⅞.

FRANKFORT A/M, 17 Julij.

Metaliek.......	5 pCt.	107.	Pol. Lot. fl. 500		»	77⅞.
dito	4 »	104 [illegible].	dito 300		»	67½.
dito	3 »	81⅜	Holland.......	2½ pCt.		54¼.
Bank-Actiën...	»	1838.	Syndicaat.....	4½	»	96½.
Loten fl. 500..	»	134.	dito.......	3½	»	81⅛.
Spanje Ard....	5 »	4	Taunusbahn...		f	282.

De prijzen der Fondsen waren heden over het algemeen weder iets vaster; in Hollandsche waren de omzettingen zeer levendig.

WEENEN, 13 Julij.

Metaliek.....	5 »	107¼.	Loten fl. 500..	f 135½.
dito	4 »	101⅞.	Bank-Actiën...	1523¼.
dito	3 »	82.		

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het gezinkt kofschip *Antonia*, Kapt. E. Speelman, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Het schip Johanna, Kapt. Rijken, v. Rotterdam n. Batavia, was den 15 Julij bij Hastings.

BINNENGEKOMEN.

HARLINGEN 17 Julij. P. E. Mooi, Hoop, Amsterdam.

TEXEL 19 Julij W. Z. W. — L. E. Koning, Mercurius, Livorno. W. Button, Spring, Newcastle. Robbertsen, Sicily, dito. G. Wright, Well, Sunderland. H. Mulder, Waters, dito. P. A. Steenfeldt, Wennerne, Riga. C. Permien, Anna Margaretha, dito. P. Olsen, Reform, dito. J. J. Eheling, Neptunus, dito. J. J. Parma, Nicolaas Johannes, dito. H. Selles, Debora, Nerva. B. Pedersen, Familien, Drammen. J. Nielsen, J. A. L. O. H. A. H. S., dito. — Gisteren nog: J. Cornforth, Liberal, Sunderland.

VLIE 17 en 18 Julij O. — Niets.

HELVOET 19 Julij Z. Z. W. — T. van Vliet, de Vr. Elisabeth, Lissabon. E. Williams, Martha, Leverpool. B. Dodd, Olive, Sunderland. J. H. Swenson, Charlotte Wilhelmine, Petersburg. J. J. Dyk, Harlingen, Riga. L. H. Muller, de Vr. Jantina, dito. W. J. Zelling, Helena Jacoba, dito. P. Fretwurst, Fanny, dito. T. Mittendorf, Augusta Helena, Windau. — Gisteren nog: L. den Breems, de 2 Gebroeders, Smirna; dezelve ligt quarantaine op de reede. J. Blackston, Janet, Newcastle. T. M. Lellan, Northumbria, dito. L. Gabrielsen, Sposnova, Revál. J. Fruger, Paul Frederik, Arendsburg. H. Hedqnist, Betty, dito. J. Kasten, Elise, dito. J. de Weerd, Pieter, Pernau. J. W. Madsen, Caroline Wilhelmine, Stokholm. J. Gondappel, de Vr. Johanna, Riga. A. G. van Berkel, de Jonge Alida, dito. J. P. Voss, Einigkeit, dito. J. J. Kortryk, de Stad Groningen, dito. C. J. Zeven, Concordia, dito. P. Hakema, de Haas, dito. H. Niemann, Anna Margaretha, dito. J. Jacobs, Stad Leer, dito. H. A. Boss, Hermanus Wiardus, dito. W. P. Wessels, Udonia, dito. N. A. Smaal, l'Amoraal Ulbo, dito. J. C. Butcher, Auguste, dito. J. H. Buhart, Amicitia, dito. J. Bradhering, Najade, dito. D. H. Hezewinkel, Merwestroom, dito. J. Uiphers, Industrie, dito. K. Hagendoorn, Maria Anna, dito. F. Rodt, Frederike, dito. J. C. Vanrelow, Kathinka, dito. C. van Limmen, Eendragt, dito. J. J. Zeepcke, Borussia, dito. H. H. Bosker, Cornelius Desse Victor, dito. F. H. Eddes, Concordia, dito. J. C. Held, Daniel, dito. G. H. Schwen, Betty, dito. H. Stroekhoff, Bernardus, dito. T. Konings, Babette, dito. J. Schonrock, Leopoldine, dito. H. N. Koop, de Kleine Hans, dito. E. Pekelder, Catharina Jacoba, dito. J. H. Feedland, Eleonore, dito. P. Fretwurst, Argo, dito. H. Nieman, Flora, dito. O. Muller, Triton, dito. J. J. Schwenn, Hercules, dito. H. Rudloff, Wilhelm Eduard, dito. L. Bock, Helena, dito. F. Rehberg, Triton, dito. J. Scharmberg, Rudolph, dito. P. Petersen, die Goden Hensigt, dito. P. Fretwurst, Wolfart, dito. P. H. Niejahr, Louise, dito. J. S. Roelfsen, Enigheden, dito. E. Nieman, Adolph Frederik, dito. J. C. Schiebe, Charlotta Frederika, dito. J. J. Schild, [illegible] Julie, dito. J. Langbeinschit, Sophia, dito. J. [illegible], Pruven, dito.

De welvaart van zijnen voormaligen kameraad kwelde hem dag en nacht, en al zijne zorg en vlijt strekten zich daarheen, om hem eenmaal gelijk te worden, of nog te boven te streven. Hij oefende zich daarom dag aan dag in de welluidendste melodiën, en ook hij begaf zich, een jaar later, in den nacht van ST. GERARDUS, (den 14 September), tegen twaalf ure, naar de vischmarkt.

Ook hij vond er dezelfde feestvierende vrouwen, en werd ook tot spelen uitgenoodigd. — Maar, welk een onderscheid! Naauwelijks had hij, met trotsch zelfvertrouwen, zijne kunstvolle melodiën aangeheven, en waren de dames opgestaan, of zijne danswijze veranderde plotseling in een sterflied, en hij vedelde op eenen treurtoon zoo hartverscheurend, dat helspoken om hem heen verrezen, en de vrouwen zich op de eene jammerhartige wijze daar onder mengden. De muzijkant verbeeldde zich echter nog altijd, dat hij zijne beste melodiën voordroeg, speelde er maar duchtig op los, en verwachtte, toen de dans eindigde, voor het minst eene nog rijkere belooning, dan zijn voorganger. Hij trok rok en vest zelf uit, en trad ongenoodigd regt op den dans aan. Daar hij, in de dame, die, aan het hooger einde van de tafel, aan dezen zonderlingen maaltijd voorzat, de edel achtbare gade van den burgemeester meende te herkennen, sprak hij op spottenden toon tot deze: «Ei, ei, beste mevrouw! wat zoude mijnheer uw echtgenoot wel zeggen, als hij u hier op het bezemsteelfeest aantrof? Uwe genade moet mij niet te lang naar mijn loon laten wachten, want de nacht is koel, en mijne knokkels bibberen van de koude. Ik begrijp, dat mijn spel nog wel op hoogeren prijs door u gesteld zal worden, dan dat van den stumper, die u op het laatste feest met zijn gekras de ooren heeft verscheurd.» — Doch, hoe zag hij zich bedrogen! In een oogwenk ligtte de dame het deksel van eenen zilveren schotel op, en, eer hij er aan dacht, kleefde de daarin bewaarde bult van zijnen makker op zijne borst. Daar stond nu de nijdigaard dubbel gebolwerkt, en vertrouwde zijne oogen niet, toen, op hetzelfde oogenblik, bij den eersten slag van het morgenuur, de heksen verdwenen, en hij met twee bogchels naar huis moest keeren.

Jaren lang sleepte hij dit waarschuwend kenteeken met zich om, en als hij zich in het openbaar vertoonde, wezen de ouders aan hunne kinderen hem als een afschrikkend toonbeeld der nijdigheid, en verhaalden zij hun, hoe des mans schandelijke nijdigheid hem dubbel gebocheld had doen worden.

G. H. Schwann, Frederike, dito. W. Sirykhoff, Consina, dito. Kapt. Zwaneuburg is van de quarantaine ontslagen.

BRIELLE 19 Julij Z. Z. W. — J. Philpott, Ann, Dover. W. Bonch, Sea Horse (S), Hull. J. B Hulder, Catharina, Riga. J. F. Geyken, Fünf Gebroeders, dito. R. B. Buit, Diana, dito. — Gisteren nog: A. Dathel, Bonne Henriëtte, Almeria. G. Sisley, Maria Theodosia, Rustings. A. H. Breeland, Hendrika Arentina, Arendsburg. P. H Puister, Nijverheid, dito. D. J. Aden, Vr. Maria, Riga. T. O. Hazewinkel, Vr. Margaretha, dito. J. J. Graven, Vrede, dito. E. J. Strandberg, Two Brodren, Bogö.

MAASSLUIS 19 Julij Z. W. — Gisteren nog: J. A. Spykman, Maria Johanna, Riga.

TIMOR 18 Maart Poujalet, Alexandrie, Samarang.

GALATZ 23 Junij. Smith, Procres, Antwerpen.

NANTES 15 Julij. Liedke, Neptunes, Hamburg.

HAVRE 16 Julij. Andebert, Rotterdam (S), Rotterdam.

DUINKERKEN 15 Julij. Bessac, Josephine, Hamburg. — 16 Julij. Salomez, Duquesquois (S), Rotterdam.

ANTWERPEN 18 Julij. Barfield, Fortune, Wolgast. Thompson, Hoffnung, dito. — 19 Julij. Whitecombe, Sobo (S), Londen. Hall, Dapper, Newcastle. Andresen, Eendte, Petersburg. Bakker, Otello, Riga. Arends, Providentia, dito. Voss, Ernst en Julie, dito. Arends, Zwellingen, dito. Witteveen, Mercuur, dito. Moller, Achilles, Memel. Nielsen, Leda, Gothenburg. — Op de Rivier: Lucht, Harmonie, Petersburg. Ebeling, Theresia, Riga. Hoberg, Rosey, dito. Bindeman, Sophia, dito. Prahn, Penelopé, dito. Groenewold, Eduard, dito. Bredhering, Prometeus, dito. Fretwurst, Gustav Carel, dito. Voss, Heinrich Theodor, dito. Bredhering, Emelie, dito. Niemann, Sophia, dito. Vagt, Speculatien, dito. Schultz, Cupido, dito. Malchau, Emma, dito. Klasen, Maria Anna, dito. Larsen, Frithiof, Oostzee. Nielsen, Kongsberg, Sundswall. Kortake, Henriette Augusta, Memel. Berding, Alarm, dito. Andersen, Johannes, Stettin. Niemann, Nordstiern, Windau. Koch, Eolus, Bremen.

UITGEZEILD.

TEXEL 18 Julij. B. D. Greven, Wietsina, Cardiff.

BRIELLE 19 Julij. J. K. de Weerd, Waakzaamheid, Arensburg.

MAASSLUIS 19 Julij. P. T. Wieringa, de Jonge Willem, Avontuur.

VLISSINGEN 17 Julij. Vucetsovich, Falcon, Smirna. Jensen, Prinzessin Caroline, Archangel. Ipsen, Clemensen, dito. Sundberg, Presiosa, Fredrikstad. Larsen, Variation, Bergen. Glander, Sans Repos, Hamburg. Meinders, 2 Gebr., Avontuur. Carlsson, Livonia, dito. Van der Wyk, Helena Jacoba, dito. Niemann, Fanchon, dito.

MARSEILLE 13 Julij. Mellema, Cornelis, Amsterdam.

ST. NAZAIRE 15 Julij. Dolo, Courier de St. Pierre, Batavia.

HAVRE 16 Julij. Anthony, Poland, New-York.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

LIVORNO, B. A. Krogh, *Constitution.* 140 v. Potasch, Geb. Hartsen; 530 st. Marmersteen, Guillot en Smit; 600 st. do., J. D. J. Teixeira de Mattos; 178 st. do., Moyet en Co.; 244 st. do., 45 v. Olie, 10 v. Potasch, 26 b. Tabakstelen, 180 k. Citroenen, 8 v. Talk, 4 v. Aluin, Order.

KONINGSBERGEN, J. G. Engelsman, *Elisabeth.* 9 l. Tarwe, 4 l. Rogge, W. Willink Jr.; 55 l. Rogge, Order.

DRAMMEN, B. Matthiesen, *Alsen.* 1 lad. Hout, Order.

BRUSSEL, E. van Kerckhoven, *le Jeune Antoine.* 180 k. Glas, Geb. Zahn; 100 k. do., de Neef en Roothaan; 92 k. do., J. Fischer en Co.; 27 k. do., Wed. C. G. de Bens en Zn.; 20 k. do., de Burlett en Pierson; 15 k. do., G. A. Sikkens; 101 st. Hardsteen, Wegewijs; 78 v. Spijkers, 116 k. Glas, 3 k. Marmer, Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN

ANTWERPEN, 19 Julij.

KOFFIJ. De eenige verkoop, heden bekend, is die van 200 balen St. Domingo tot 30 cents.

SUIKER. 400 kanassers Java, van de lading *Magistrate*, zijn van ƒ 17 à ƒ 18½ vreemde vlag verkocht; 15,000 kilo's Melis zijn tot diverse prijzen ter verzending gekocht.

RIJST. 200 balen Java zijn tot ƒ 12 afgedaan.

Maatschappij Rotterdam, 19 Julij.

TIN. De tegen heden aangeslagen veiling van 13,000 blokken Banca liep zeer coulant af, zijnde de geheele partij van ƒ 45¾ à ƒ 45½ opgeruimd.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ANTWERPEN, 18 Julij.

Roode *Tarwe* vindt alleen voor plaats gebruik eenigen aftrek tot ƒ 13; witte ontbreekt; in Cubanca heeft deze week eenige handel plaats gehad, op 80 kilo's tot ƒ 9¼ à ƒ 9½; zachte Odessa wordt op ƒ 10½ gehouden. *Rogge*, op ƒ 6½ gehouden, vindt geene koopers; gedroogde Riga heeft men op 70 kilo's tot ƒ 6 gekocht, wordt nu op ƒ 6¼ gehouden. Winter *Garst* is tot ƒ 6½ gedaan, wordt nu op ƒ 6¼ à ƒ 6½, en zomer dito op ƒ 6 gehouden; Vriesche ontbreekt; Zeeuwsche winter ƒ 6¼ à ƒ 6½, zomer dito op ƒ 6 gehouden. *Haver* van ƒ 3½ à ƒ 4 te koop. Noordsch *Koolzaad* van ƒ 10¾ à ƒ 11½ naar qualiteit aangeboden. *Lijnzaad* onveranderd. *Raapolie* ƒ 50. *Lijnolie* ƒ 43½.

MIDDELBURG, 18 Julij.

Niettegenstaande heden de aanvoer van *Tarwe* eenigzins ruimer dan vorige week was, is dezelve aan benoodigden grif verkocht; de puike monsters nieuwe *Tarwe* zijn 10 à 15 cs. hooger betaald, terwijl afwijkende soorten prijshoudend bleven. Walchersche nieuwe *Tarwe* was weinig aangeboden, en werd hoog gehouden; de handel hierin bepaalde zich daardoor alléén aan hoogstbenoodigden. Van oude of jarige *Tarwe* was geen aanvoer. *Rogge* vond minder begeerte. *Garst*, *Haver* en *Boekweit* zonder handel. *Paardenboonen* zijn prijshoudend gebleven. Van nieuw *Koolzaad* was reeds eenige aanvoer uit Cadzand en Axel; hetzelve is droog, en voldoet goed aan de verwachting; tot den prijs van £ 47½ is het aanwezige opgeruimd. Jarig *Winterzaad* wordt niet meer aangeboden; *Zomerzaad* is niet dan van de zolders ter veil, waarin geene verkoopen bekend zijn. *Olie* in één doen. Hier en daar is men met het snijden der *Garst* begonnen, zoodat men weldra de eerstelingen ter markt is wachtende. De andere Veldvruchten staan opperbest. De *Rogge* rijpt goed aan.

Men noteert: *Tarwe.* Zeeuwsche. Puike jarige ƒ 300 à 315; puike nieuwe ƒ 285 à 306; gemeenere dito ƒ 240 à 270; blaauwe dito ƒ 195 à 215. Walchersche. Puike jarige ƒ 315 à 345; puike nieuwe ƒ 322½ à 337½; gemeenere dito ƒ 285 à 300. *Rogge.* Nieuwe Zeeuwsche ƒ 210 à 222; Bergsche en Bredasche ƒ 195 à 210. *Garst.* Nieuwe winter ƒ 120 à 132; dito zomer ƒ 120 à 123. *Haver.* Zeeuwsche brouw ƒ 90 à 105; dito voer ƒ 69 à 84. *Boekweit.* Zeeuwsche en Vlaamsche ƒ 165 à 174; Bergsche en Bredasche ƒ 165 à 180. *Boonen.* Walchersche witte ƒ 240 à 255; dito *Paardenboonen* ƒ 127 à 142. *Koolzaad.* Walchersch Zomer ƒ 225 à 240. *Raapolie* ƒ 33, *Lijnolie* ƒ 33 per Ned. vat.

Kunsten en Wetenschappen.

Iets over Kunstverlotingen.

(*Ingezonden*).

II.

Om den draad van dit IETS weder zoo goed mogelijk aan te knoopen, herinnert de schrijver, dat hij, blijkens zijne Inleiding, geene vijandelijke gezindheid voedt tegen de Lands Loterij. Wie daaruit, evenwel, zou willen afleiden, dat hij gaaf en onvoorwaardelijk zijne stem geven zou aan alle andere Loterijen, zou zijne meening niet wel begrepen hebben. Eene te groote vermenigvuldiging toch van Loterijen zou van een' nadeeligen invloed zijn op 's Lands financiëel belang. Het is uit dien hoofde ook van de grootste noodzakelijkheid, dat de vergunning tot eenige verloting, van welken aard ook, vooraf aan het gouvernement gevraagd worde. En even noodzakelijk is het, dat het gouvernement spaarzaam zij in deze vergunningen.

Verlotingen van schilderijen en andere kunstvoorwerpen komen mij nogtans voor, eene uitzondering te mogen en te moeten maken; vooral de zoodanige, die, gelijk reeds meermalen heeft plaats gehad, aan vooraf gegane stedelijke Tentoonstellingen verbonden zijn.

Dergelijke Verlotingen zijn, tot bevordering en aanmoediging van kunst en kunstenaars, zelfs te verkiezen boven het aankoopen van 's Lands wege voor eene zekere bepaalde somme gelds van schilderstukken uit het ten toon gestelde, om die in 's Rijks Museum te plaatsen, gelijk dit vroeger, in gunstiger omstandigheden het geval geweest is.

Aankoopen, voor het Land gedaan, bepalen doorgaans zich tot kapitale stukken, van de voornaamste meesters, die, om te groot bestek, of te hoogen prijs, minder door particulieren gezocht worden. Intusschen zijn het niet deze voorname meesters, welke die bijzondere aanmoediging van gouvernements wege behoeven, omdat zij deze aanmoediging op eene voldoende wijze bij binnen- en buitenlandsche kunstliefhebbers vinden. Eigenlijk zijn het de reeds gunstig ontwikkelde, maar nog geenszins naar verdienste bekende en gewaardeerde talenten, die aangemoedigd en voortgeholpen moeten worden. Om dit oogmerk te bereiken kan geen beter middel uitgedacht worden, dan het verbinden eener Loterij aan plaatselijke Tentoonstellingen, met in achtneming nogtans, dat niet meer dan ééne of twee Kunstverlotingen in elk jaar plaats hebben. En hierbij dient dan tevens gezorgd te worden, dat de trekkingen derzelve, met een tusschenverloop van nagenoeg zes maanden, elkander opvolgen. De keuze en aankoop der in de Loterij te brengen kunstvoorwerpen onder de werkzaamheden der commissarissen tot de Tentoonstellingen behoorende, is het ook bijzonder in deze betrekking allernoodwendigst, dat zij meerendeels bestaan uit kunstkenners, die onafhankelijk en onpartijdig zijn, gelijk zulks breeder is betoogd in de *Wenken omtrent Tentoonstellingen van Schilderijen*, voorkomende in den *Avondbode* van 8 Januarij ll.

Het heeft tot dusverre wel niet ontbroken aan belangstelling en deelneming in deze Kunstverlotingen, maar hoe aanmerkelijk meerder zou deze deelneming zich uitbreiden, indien het mogelijk ware, dat die Loterijen geheel en al uit prijzen bestonden; want toch de weinige prijzen op een groot getal loten schrikt velen er van af, gelijk de ondervinding zoo hier als elders geleerd heeft.

Het verstaat zich, dat dan de prijzen niet geheel en alleen uit schilderijen zouden kunnen bestaan; maar het getal derzelve, die voor de verloting gekozen zijn, zou kunnen aangevuld worden met hier te lande vervaardigde prentkunst van verschillenden prijs. De Teekenkunst op steen, de Graveer- en Etskunst hebben allen aanmoediging noodig. Niemand schier waagt hedendaags de uitgave van prentkunst, omdat het vertier doorgaans te gering is om de kosten te dekken. Verkreeg men nu vooraf de zekerheid, dat voor elke kunstverloting ook een zeker getal verdienstelijk uitgevoerde prenten aangekocht zou worden, is er geen twijfel, of deze en gene zou zich bevlijtigen prentkunst in het licht te geven. In den gulden tijd der Hollandsche Schilderkunst etsten nagenoeg alle onze grootste meesters, en vonden gretige uitgevers, die er hunne rekening bij maakten. Nagenoeg geen onzer voorname schilders neemt thans de etsnaald ter hand, niet bij gebrek van talent, maar alleen bij mangel aan gelegenheid om eenige vergoeding te vinden voor den daaraan besteden tijd.

Waar vindt men ook tegenwoordig liefhebbers, die collectiën van nieuwe vaderlandsche Prentkunst aanleggen? Zeker, de voorraad, die er toe aanlokken kan, is gering; maar het weinige toch, dat er werkelijk is en er dagelijks bij komt, wordt uit de portefeuilles geweerd, die alleen voor vreemde of oude-Hollandsche prentkunst bestemd zijn. Door de verlotingen zouden bestendig nieuw uitgegeven prenten in handen der liefhebbers gebragt worden, en hierdoor zou ontwijfelbaar bij eenigen de lust ontstaan om meer te verzamelen.

Men zal, en niet zonder grond, hier aanmerken, dat de aankoop van Schilderijen een aanmerkelijk deel van den geheelen inleg vorderende, het disponibel overschot te weinig van beteekenis zijn zou, om de steenteekenaars, graveurs en etsers eenigzins krachtdadig te ondersteunen en aan te moedigen. Doch de verhouding van het aan te wenden kapitaal voor schilderijen en prenten zou vooraf bepaald moeten worden; en wanneer men drie vierde gedeelten van hetzelve voor de eerste vast stelde, zou het overige vierde gedeelte nog al van eenig belang voor den aankoop van prentkunst kunnen zijn.

Bovendien ware het te wenschen, dat de kas van elke zoodanige Loterij van 's Lands wege met eenige toelage, al ware het slechts van vier duizend gulden, gestijfd mogt worden. Eene kunst, die bij haren bloei aanzienlijke kapitalen het land doet binnenstroomen, heeft aanspraak op deze hulp. Men mag zich vleijen, dat de vierde klasse van het Koninklijk Nederlandsch Instituut hare goede diensten in deze aangelegenheid bij het gouvernement te gelegener tijd aanwenden zal.

Alvorens van dit punt af te stappen, moeten wij *en passant* nog aanmerken, dat kunstverlotingen, ten behoeve van particuliere personen aangelegd, zelden of nooit behoorden toegestaan te worden, omdat men zorgen moet het kunstlievend Publiek niet te vermoeijen, en het eindelijk van de eene zoo wel als van de andere kunstverloting afkeerig te maken. De pogingen, door zoo vele notabele kunstoefenaren aangewend, om langs dien weg het lot der nagelaten betrekkingen van de kunstschilders Pitloo en Pluxks te verzachten, kunnen niet anders dan als loffelijk beschouwd worden. Doch hoe vele kunstenaars laten, bij hun overlijden, weduwen en kinderen in beklagelijke omstandigheden na! Voor allen deze kan men toch geene Loterijen aanleggen; maar er *kon* en er *behoorde* meer dan dit voor hen gedaan te worden. Wij stellen ons voor over dit onderwerp onze gedachten nader in den *Avondbode* mede te deelen. L.

HET FRANSCHE TOONEEL.

's Gravenhage 18 Julij.

Heden avond heeft in den Koninklijken Franschen Schouwburg alhier, het derde en laatste debut plaats gehad van mad. Camoin, als eerste danseuse; wanneer men het debuteren mag noemen, als eene artiste, die wij, weinige jaren geleden, met leedwezen zagen vertrekken, en die insgelijks haars ondanks ons verliet, onder ons terugkeert, en hetzij als *Sylphide*, (in het ballet van dien naam,) of als *Supérieure des nonnes*, (in *Robert*.) of wel als *Bayadère* (in *le Dieu et la Bayadère*,) de oude kennis met ons komt vernieuwen. Het is dus bijna onnoodig te zeggen, dat hare admissie wel geen verschil van gevoelen zal opleveren, daar wij het tevens een gelukkig denkbeeld der *nieuwe* directie vinden, om zoo veel mogelijk *oude* kennissen, die bij het publiek bemind waren, tot ons terug te roepen.

Onder alle de treurtooneelen, welke de zware donderbuijen en de daarbij gevallen hagelslag, in den avond van den 18 Junij ll., binnen deze gemeente hebben opgeleverd, is gewis het ontzettendste en meest treffende het verlies van twee menschenlevens, en de verschrikkelijke wijze van hunnen dood. De arbeider Cornelis Mars, een braaf, arbeidzaam en godvreezend man, oud 66 jaar, zat, met zijne ook reeds bejaarde vrouw en dochter, die reeds weduwe is (en die hij met hare kinderen meest verzorgen), benevens drie zijner kleinkinderen, aan tafel, voor het raam in zijn nederig huisje, aan den Osdorper Slimweg, hebbende het avondmaal genuttigd; terwijl het oudste der gedachte kleinkinderen op zijne knietjes op den grond aan zijne knie lag te bidden, als zich te bed zullende begeven, toen er een bliksemstraal door het raam heendrong, hetzelve verbrijzelde, en de man en het gedachte kind doodde, terwijl de vrouw buiten kennis geraakte, en nader weder bijkomende doodelijk verschrikt en ongesteld was, hetwelk haar een geruimen tijd is bijgebleven; nu echter eerst gevoelt zij, dat de broodwinner voor dat dubbel gezin verloren is, en dat zij beide vrouwen niet in staat zijn, het benoodigde voor zich en de kinderen te kunnen verdienen, en alzoo in behoeftige omstandigheden verkeeren.

De ondergeteekende neemt daarom de vrijheid deze hulpbehoevende familie, die op eene zoo ongelukkige wijze van haren verzorger beroofd is, in de milddadigheid van alle weldenkenden aan te bevelen; zullende de geringste giften dankbaar worden aangewend tot leeniging der ramp, en voorziening in de behoeften van die ongelukkigen; met de inzameling en uitreiking waarvan ik mij gaarne wil belasten.

OSDORP, gemeente SLOTEN, SLOTERDIJK, OSDORP en DE VRIJE GEER, *den* 16 *Julij* 1839.

A. VENMANS, *Pastoor.*

De liefdegiften zullen ook kunnen worden besorgd bij de Heeren J. G. Schrederhof, Oudezijds Achterburgwal, bij de Hoogstraat. N. Vergeer, Prinsengracht, tusschen de Spiegelgracht en Weteringstraat, te Amsterdam, en bij den Burgemeester der gemeente, te Sloterdijk.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

FRANSCHE SCHOUWBURG.

De Tooneelkunstenaresse J. M. NARET KONING, geb. MAJOFSKI, heeft de eer ter kennisse van het kunstminnend Publiek te brengen, dat zij, gecombineerd met hare zuster L. J. STORTZ, geb. MAJOFSKI, op hoogst vereerende uitnoodiging voornemens is eene Tooneelvoorstelling te geven, op Zaturdag den 27 Julij 1839, zullende men alsdan vertoonen: HET VRIJSCHOT, OF DE ZWARTE JAGER, Zangspel (Opera) in 3 Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *F. Kind*; Muzijk van *C. M. von Weber*. Na hetwelk: KAROLINA, OF HET GELDERSCHE LANDMEISJE, Vrolijk Blijspel met Zang (Vaudeville) in één Bedrijf, het Fransch *La Champenoise* van *Dartois* en *Lion* vrij gevolgd, door den Heer *M. G. Engelman.*

Aanvang ten 7 Ure.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.